

Γράφει η Αρχοντούλα Τσιρωνά-Σύψα*

Τα φαρμακεία στις γειτονιές της Ελλάδας, έπαιζαν πάντα ένα ιδιαίτερο ρόλο σε σχέση με τα φαρμακεία των άλλων χωρών. Επειδή η πρόσβαση στο γιατρό και στην περίθαλψη ήταν πάντα δύσκολη στην πλειοψηφία του πληθυσμού (είτε για οικονομικούς λόγους είτε λόγω απόστασης και δυσκολίας στη μεταφορά κλπ), τα φαρμακεία και λόγω της μεγάλης διασποράς αλλά και λόγω των προσωπικών σχέσεων που αναπτύσσονται με τα χρόνια στη γειτονιά αποτέλεσαν πολλές φορές σταθμό πρωτοβάθμιας φροντίδας αλλά και κοινωνικής συναναστροφής.

Την εποχή της εξαθλίωσης, ο ιστός των φαρμακείων σήκωσε ένα μεγάλο βάρος στην φαρμακευτική περίθαλψη, χρηματοδοτώντας ουσιαστικά τα ασφαλιστικά ταμεία, παρέχοντας φάρμακα στους ασφαλισμένους ενώ τα ταμεία μας οφείλουν χρήματα από το 2011.

Τα μνημονιακά μέτρα αποδιοργάνωσης των φαρμακείων με το ωράριο, την κατάργηση των σταθερών τιμών, τις κατ'εξαίρεση πληρωμές και ατομικές συμβάσεις (που δημιούργησαν απεργοσπαστικούς μηχανισμούς), την επιβολή αποζημιούμενων και μη αποζημιούμενων φαρμάκων, την αύξηση της συμμετοχής των ασφαλισμένων με την καθιέρωση του αίσχους της ασφαλιστικής τιμής, τη διάλυση ουσιαστικά των τοπικών πολυιατρείων του ΕΟΠΥΥ και την πλήρη εμπορευματοποίηση της Υγείας ορίζοντας το φάρμακο εμπόρευμα και όχι κοινωνικό αγαθό, οδηγούν τα φαρμακεία του αυτοαπασχολούμενου φαρμακοποιού σε λουκέτο. Στη θέση του φαρμακείου όπως το γνωρίζαμε, σηκώνονται Φαρμακεία- υπερπαραγωγές με καθαρά εμπορικό χαρακτήρα και η διακίνηση του φαρμάκου συγκεντρώνεται στα λιγοστά χέρια του μεγάλου κεφαλαίου που λυμαίνεται το χώρο του φαρμάκου. Αυτά τα νέου τύπου φαρμακεία συγκεντρώνονται στα αστικά κέντρα που υπάρχουν αγορές. Αυτό θα οδηγήσει στην ερήμωση των απομακρυσμένων περιοχών και ειδικά στα χωριά. Φυσικά, τα νέου τύπου φαρμακεία, όταν θα έχουν φύγει από το πλάνο τα μικρά, δεν θα παρέχουν δωρεάν υπηρεσίες ούτε άλλου είδους εξυπηρέτηση (δανεικά φάρμακα, πίστωση στους ανήμπορους, συμβουλές κλπ). Αυτό θα δυσκολέψει ακόμα περισσότερο την πρόσβαση των οικονομικά αδύνατων σε στοιχειώδεις υπηρεσίες υγείας.

Η κρίση και η πίεση στο χώρο ανέδειξαν νέες συνδικαλιστικές δυνάμεις, με κινηματική αντίληψη και αιτήματα υπεράσπισης του φαρμακείου του αυτοαπασχολούμενου φαρμακοποιού μέσα από την υπεράσπιση του δημόσιου χαρακτήρα του συστήματος υγείας και σε συμμαχία με το λαϊκό κίνημα. Μέσα στις Γενικές Συνελεύσεις και στις όποιες κινητοποιήσεις έγιναν, δημιουργήθηκε η Αγωνιστική Πρωτοβουλία Φαρμακοποιών που προσπαθεί να μεταφέρει αυτή ακριβώς τη φωνή και την αντίληψη αγώνα, ενάντια στη λογική των αναθέσεων και των παζαριών που κυριαρχεί στα συνδικαλιστικά όργανα.

Συνοπτικά τα αιτήματα που διατυπώνουμε είναι:

- Σταθερό και ενιαίο πλαίσιο λειτουργίας που θα μπορεί να ανταποκριθεί ο αυτοαπασχολούμενος φαρμακοποιός (40ώρο 5ενθήμερο ωράριο λειτουργίας, σταθερές χονδρικές-λιανικές τιμές, συλλογικές συμβάσεις)
- Κατάργηση των κατηγοριών στα φάρμακα. Όλα τα φάρμακα να αποζημιώνονται από τα Ασφαλιστικά Ταμεία.
- Κατάργηση της ασφαλιστικής τιμής και όλων των χαρατσιών που επιβάλλει ο ΕΟΠΥΥ
- Πλήρης ασφαλιστική κάλυψη για όλους τους κατοίκους της χώρας.
- Κατάργηση των e-shop-pharmacy

- Απαγόρευση των διαφημίσεων στα φάρμακα, συμπληρώματα διατροφής και φαρμακευτικά δερμοκαλλυντικά, διακίνηση τους μόνο από τα φαρμακεία με αυτοπρόσωπη παρουσία του φαρμακοποιού σε αυτά
- Διαρκής και δωρεάν επιμόρφωση των φαρμακοποιών υπό την αιγίδα των δημόσιων Πανεπιστημίων.
- Θεσμοθέτηση επαγγελματικών δικαιωμάτων

*Φαρμακοποιός, μέλος του ΦΣΑ και εκλέκτορας του ΦΣΑ με την Αγωνιστική Πρωτοβουλία Φαρμακοποιών στον Πανελλήνιο Φαρμακευτικό Σύλλογο